

Premiera predstave Mala in velika luna

RA SLOVENIJA 3 – ARS, 22.6.2010, SVET KULTURE, 16.25

Na nebesnem svodu dramskega odra za mlade Lutkovnega gledališča Ljubljana se je sinoči pred številnim otroškim občinstvom pojavila Mala in velika luna. Nebesno bitje in simbol za domotožje po otroštvu pesnika Borisa A. Novaka, medtem ko je za harmonijo likov med tuzemljem in oddaljeno nebeško tišino poskrbel režiser Vinko Möderndorfer. O tej kostumsko in kostumografsko bogati predstavi, ki je nastala v sodelovanju med osrednjo ljubljansko lutkovno hišo in Prešernovim gledališčem iz Kranja, več Magda Tušar.

MAGDA TUŠAR (novinarka): V predstavi, ki jo je kostumsko tako razkošno zasnoval Alan Hranitelj, kar mrgoli najrazličnejših prispodob in metafor, povezanih s končnostjo našega življenja in s hrepenenjem po tem, da bi se kdaj znova lahko vrnili nazaj v prebujanje našega otroštva, v radost naivnih predstav, pred odprta vrata tisočerih pričakovanj, ki se v hiši, kjer stanuje odraslost, zaprejo skoraj za vse tisto, kar je v radoživih podobah prej stalo pred njo. Kajti ko človek odraste, spozna, da svet ni več igriv, pač pa poln vsakodnevnih opravkov, ki utrujajo mesečnike, pse, ki lajajo v luno, zvezde severnice, komete ali absolutne nebeške in zemeljske vladarje. Sonce v tej predstavi namreč najde svojega zemeljskega dvojnika v francoskem kralju Ludviku XIV., ki je tako kot sonce, v katerega se zaljubi najstniška luna, v času svojega vladanja v 17. stoletju sijal na Versailleskem gradu. Čeprav re za odnose sožitja med nebeškimi in zemeljskimi liki, pa v naravi bivanja tistega tam zgoraj in tega tu spodaj obstajajo bistvena nasprotja. Če velika in mala luna najprej raste, se manjša, doživlja popolnost svoje neskončne igre vračanja v sončnem mrku, pa tu spodaj ljudje lahko le hrepenimo, da bi postali del kroga, v katerem se vse ponavlja. Vsi pa slišimo isto glasbo, ki zveni v večnosti vesolja. Tokrat je za močne in tanke glasove, torej za nebesna bitja, kot je severnica Vesne Pernarčič Žunič ali luna Ane Hribar, za Matjaža Višnarja, ki je igral v več vlogah, komet in sonce Jana Bučarja, za Jerneja Kuntnerja in Alenko Tetičkovič, ki sta se tudi znašla v več preoblekah, glasbo napisal Bojan Jurijevčič Jurki. Medtem, ko je za bleščavo scenografijo, ki je ob dah jemajočih opravah jemala tudi prostor in pozornost drugim pomembnim gledališkim elementom, poskrbel Jože Logar.